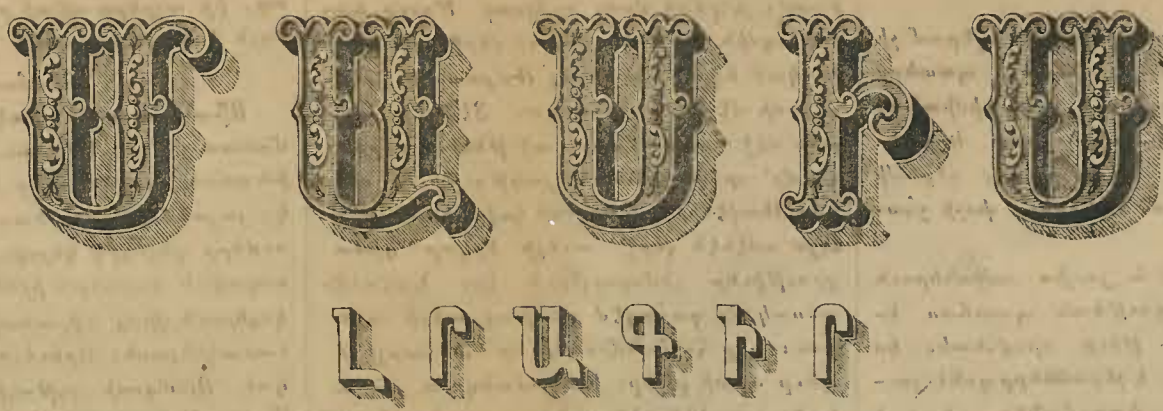

درعليه غلطه (مسیس) غز تسي اداره خانه
Համակ կամ որ եւ ինչ գրութիւն պէտք է ուղղի
Առ խմբագրութիւն
ՄԱՍՍԻՍ ՕՐԱԳՐԱՅ
Կ. ՊՈԼԻՏԵԽՆԻԿԱԼ, Համար Բաշա խան
Օսմ. Խանիկին Պանթալի փողոց, թիւ 2
Direction du Journal "MASSIS",
Galata, CONSTANTINOPLE
Les annonces sont reçues
aux Bureaux du journal

ԲԱՍՏԱՆՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ ամսար ծարեկան զինն. արծ.	75
Վեցամսեայ	40
Դասունեայ	100
Վեցամսեայ	50
Սոսմեայ	25
Սոսմեայ	10
Պատրիարքի	115
Պատրիարքի	100

10 ՓԱՐԱ

ԱՅԳԱՅԷՒ ԲԱՍՏԱՆՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՆԻ ՆՈՐ ԳՐԻՐ

Մեր գրական հրապարակը այն-
քան ամուլ է որ Նոր գրքերը վերա-
գրիւր — խոստովանելով — շատ չի
կրնար արդարանալ, երբ խօսքը մէկ
երկու պոետիկ դարձական հաստատու-
թեանց վրայ է. Մեր աշխատակից Գա-
սպեան էֆ. թարգմանած էֆ. Էֆ. Վա-
րդի «Դարձականութեան» Ա. մասը
մեր բոլոր դաստիարակ-դաստիարակու-
նեանցը և ուսուցիչներու համար ան-
հրաժեշտ տետրակ մ'է. Անոր ընթեր-
ցումը այնքան հաճելի է որ կրնու-
թեան ու է պաշտօնեայ կրնայ զայն
օրացոյցի մը պէս. քով պահել:

Մեր մէջ դաստիարակ բառը այն-
քան նոր է որքան անոր նշանակու-
թիւնը չէ ըմբռնուած դեռ: Եւ վարժա-
պետ ու բարձր մասնագործ խմբակ-
ներու մէջ մեր մարդիկ կամ յիշգրտելու
մէջ կ'արժանանան զբաղում մը որ տար-
բեր է Եւրասիական բարձր նորագոյն
խմբակէն, վարժապետութիւնը արհես-
տի մը կիրառութիւնն է մեր մէջ որ
քիչ մը մտքի պաշար ունի թիւական զօ-
րութիւնը պայմաններ կը պահանջէր. դաս-
տիարակութիւնը արուեստ մը կը նը-
կատուի այսօր, որ ոչ միայն խոր հրմ-
տութիւնն այլ փերուծելու (սինթէզ) և
թափանցիկ կարողութիւններ կը պա-
հանջէ: Ինչ որ է հիմաու բուսական մը
համար պարտեզը ուր ծաղիկներ կը
մշակուին, միւսնային է դաստիարակին
համար վարժարանը ուր տղայաց միտքն
ու հոգին կը մշակուի:

Թողունք ֆիզիքական պայմանները
զոր պէտք է գիտնայ դաստիարակը և
շնայ չնայել իր աշակերտներուն,
ինչպէս պարտեզագործ չի ինչպիսի
իր ծաղիկներուն լոյսը, արեւը, ջուրը, մէկ
խօսքով կենդանութիւնը. հոգեկան
պայմաններ կան որ աւելի կարեւոր են
մեր դաստիարակներուն: Ընդ կողմեր
մասնաւորութեան հոգեբանութիւնը, որու
չորովը կը դառնայ դաստիարակին Գա-
սպեան էֆ. թարգմանած տետրա-
կը: Եթէ այս պահուստ կարելի է այլ
եւս մեր դաստիարակներէն պահանջի
որ դրբերու վրայէն հոգեբանութեան
սովորէն, կը յիշեցնեն իրենց որ հոգե-
բանութիւնն բնութեան անձնական ու-
սումնասիրութեանց արդիւնքն է. այն-
պէս որ ամէն դաստիարակ իր դասա-
րանի հոգեբանն է. երբ բաւական ըն-
դունակութիւն ու պայտք ունի ամենօր-
եայ երեւոյթները ընկնելու, միւսնային
և անոնցմէ հետեւութիւններ ու կա-
նոններ կազմուի: Այս Գասպեան էֆ. թ-
արգմանած տետրակը ընտիր առաջնորդ
մը կրնայ ըլլալ այն բոլոր դաստիարակ-
ներուն որ զգործինս փարած են ու
կողմէն զգործին տեսնելու ըլլալ:

Իրաւ է որ մեր դաստիարակութեան
և ուսուցչութեան շատ յոռի կողմերը
շտկուել համար դեռ շատ մը այդ տե-
սակ հրատարակութիւններ հարկաւոր
են. բայց այդամ մը որ սկսի այդպիսի
մի աշխատութիւն, տարակոյս չկայ իր
ետեւէն ուրիշները կը հասնին ուժով-
ցնելու համար դեմքին: Երբ վրայ կա-
ռուցուած է աղբ. դաստիարակութեան
չենքը, ինչպէս կ'ընեն տետրակին պա-
րուստութիւններ Գասպեան էֆ. թ-
արգմանած է մեր բարբերուն ու միջավայ-
րին յարմարեցնել զայն՝ տեղ տեղ դաս-

տիարակներու, տնօրէններու, հոգա-
բարձութեան, թաղականութեան ու
մեղմունքի յարաբերութեանց վրայ խօ-
սելով, մեկը ընտանի՝ բացատրութիւն-
ներով:

Այս տետրակէն զատ Ս. էֆ. Գա-
սպեան իրեն հրատարակելու ուրիշ պոետիկ
գիրք մ'ալ հրատարակած է. ԾԱՂԱՅԻՆ-
ԳԱՂԱՅԻՆ, Մեր մէջ մանկութեան համար
բնաւ չէ աշխատուած, և միշտեւ այսօր
գրիթէ բոլոր աղբ. վարժարաններու
մէջ, մանուկներու ուսումը ընդած կամ
բաղձին թողուած է: Ամէնէն անկա-
րողը, ամէնէն քիչ մտքի պաշար ունե-
ցողը մանուկներուն դաստիարակ կը
կարգուի վան զի աժան է, ամապանք
քիչ: Այս խնդր մտքերը կը չարա-
բէնի պոետիկներու ուղեղը ընթերցա-
նութեան այնպիսի գրքերու վրայ՝ ո-
րոնց ոչ լեզուն ոչ յայտնած դաղա-
վարները ընտանի են աղային, կամ
գոյց ընել կուտան այնպիսի ոտանաւոր-
ներ որոնք խորը բանաստեղծի մը կամ
գրագէտի մը (!) հրաշալիքներ կը կոչ
մեն մեր մէջ... Ասոր համար ամէն
նոր ձեւերով որ իսկապէս պիտի կը-
նայ ծառայել այդ մանուկներու ու-
սուցման, զգուցիւր, հրահանգելով,
զրոյցելով անոնց մտքը, քաջալերու-
թեան արժանի է: Մանուկներու հա-
մար դաստիարակ պատրաստելու մասնա-
գիտութիւն մ'է: Ձեռքը ինկած ոտա-
նաւորը կամ թարգմանութեան արժանի
հատուածները գետնի վրայ մանուկներու
սահմանուած դասագրքի մը մէջ, կը
նշանակէ արհեստագործի մը պէս ծախ-
քան մը պատրաստել և հրապարակ
հանել:

Դասութեան ԾԱՂԱՅԻՆ-ԳԱՂԱՅԻՆ տարա-
կան դասընթացքի Բ. կամ միջին Ա.
դասարաններուն. իսկ դասարաններուն
մէջ Բ. կամ Գ. կարգի աշակերտնե-
րուն համար օգտակար դասագիրք
մ'է: Այս Ծաղկաբայր կրնայ կատա-
րելագործուիլ դեռ և ունենալ իր յա-
ջորդները, միայն պահելով այն աստի-
ճանովը որ կայ մանուկի հոգեբա-
նական զարգացման այլ և այլ շրջաննե-
րու մէջ: Մեր բոլոր դաստիարակներն
ու դաստիարակութիւնները, մասնաւոր-
ապէս անոնք որ մեր պոետիկներով կը
զբաղին, կրնան այդ ձեւը մշակելու
համար աշխատել: Այս վերջինները
գիտնալու են որ դաստիարակութեան
տեսակէտով իրենց գործը ամէնէն
կարեւոր ու ամէնէն մեծն է. իրենց
աշխատութիւնը շատ աւելի արդիւնեւ-
որ է քան որ և է ուսուցչին: Եթէ մեր
հոգեբարձութիւնները զարգանք տես-
նենք ու Ուսումն. Խորհուրդը լա-
ւերանաձ ըլլալին այս կէտը, տարա-
կոյս չկայ որ չափազանց խառնապահանջ
պիտի լինէին մանուկներու դաստիար-
ակներուն նկատմամբ և աժանները
պիտի չզննուէին անոնց մէջ կամ հան-
գիւղին դաստիարակի վրայադիր պի-
տի չտային:

ՕՐՆԵԱՆ ԵՂԻՐ
(Հիմնական տարրեր)

Ամբողջ լուսնով գեղեցիկ գիշեր մը,
միտ ու իմաստուն Գրիգորի գործերով իր-
կար ու խոր երազանքէ մը, ըստ այս-
պէս ինքնիշխան:
— Միշտ մարդն ենթագործ էի, իբր
գեղեցկագոյն արարածը երկրիս. բայց
պէտք է խոստովանիմ, որ սխալած եմ:

Ասկէ կը տեսնեմ անխաղ (lotus) ծաղկին
տատանիլը գիշերուան սրբէն: Գեղեցկու-
թեամբն ինչպէ՞ս կը գերազանցէ բոլոր
կենդանի նմանները, իր թերթերը կը քաջ-
ութիւն լուսնոյ արծաթեայ ճառագայթնե-
րուն և եւ չեմ կրնար անխաղաղ դարձու-
նել անկէ: ... Ոչ մարդկային մէջ ա-
նոր նմանը գոյութիւն չունի, կրնեց նա
հաւատալ մը:

Այդ յայտնաբերման որոշումով մը ներ-
շնչուած:
— Ինչո՞ւ ուրեմն, ես, Աստուած մը,
չտեսնեմ ծաղկ մը, որ ինչի մարդկու-
թեան այն, ինչ որ է անխաղ ծաղկանց
մէջ... Այո՛, թող այն միայն ուրա-
խութեան ամէն ինչ, որ կ'ապրի աշխարհի
վրայ: Անխաղ, աշխարհային կոյսի և
առջեւ երեւցի:

Այլը յուզուեցաւ, որպէս թէ ծիծա-
կալի մը թեւը հպած լինէր երեսին, խա-
ւարտ աւելի պայծառացաւ, լուսինը փայ-
լեցաւ աւելի լուսաւոր, գիշերային թռչ-
նոց երգը հնչեց աւելի գուարթ. ապա ա-
նուն բան թաղուեցաւ լուսնոյ մէջ... և
հերաքը գործնեցաւ: Գրիգորի անխաղ
անխաղ երեւցաւ մարդկային կերպա-
ւորութեամբ:

Աստուած ինքն իսկ հիշեցաւ անոր վրայ:
— Միշտեւ հիմա լճակին ծաղկին հ-
զօր, ըստ, եղի՛ր այսուհետեւ իմ մը-
տածմանս ծաղիկը և խօսէ՛:

Եւ կոյսը միմիջեւ այնչափ յաշիկ, որ
կը կարծուի լուսին աշխարհի թերթիկնե-
րուն թեւեւ ստափուի, որք կը բաց-
ուին գեփիւրի համարընէն:

— Տէ՛ր, ինչմէ կենդանի արարած մը
չենցի՛ր, ինչ ընտելարան կը յատկացնեն
ինչ այժմ: Մի՛ մոռնար, Տէ՛ր, որ հոյսի
մէջ մի չունենը կը զոգացնէր զիս և կը
փակէր ստեղծութիւններ. արեւակաւն չիմ
ճառագայթներէն ալ կը փախնային Հալա-
նակ իմ կերպարանափոխութեան ապա-
հած եմ նախկին քննութեան տկարու-
թիւնները, կ'երկնջիմ ամէն բանէ, ինչ
ապաստան պիտի տաք ինչ ուրեմն, Տէ՛ր:
Գրիգոր աշխարհի զէպ ի երկինք բարձ-
րացուց, իսկապէս վայելեան մը և հարցուց
ի վերջոյ:

— Կ'ուզեմ բնակիլ լուսնոյ գագաթը:
— Տէ՛ր, հոն ձիւն ու սառ կայ, կը
փախնամ:

— Լա՛ւ ուրեմն, քիչ համար պիտի
կուտայեմ իրենցիկ չէ՛ր մը ալ-
եաց մէջ:

— Ո՛րքան խորութիւններ օճիւր և
ուրիշ ճիւղեր կը պահեն, կը փախ-
նամ, Տէ՛ր:

— Կ'ուզեմ երկաւ անսահման տափա-
ստաններ:

— Ա՛հ, Տէ՛ր, ուրականներ և մրրիկ-
ներ, վայրագ խառնճաղանքի պէս, կը
փախնեն տափաստանները:

— Ինչ ընելու է ուրեմն քիչ, մարմ-
նացեալ ծաղիկ. էլ լուսնոյ անձնակներուն
մէջ կ'ապաստանին սուր ճգնաւորներ...
կը փախապալէս, անոնց նման, բո՛ւ բնա-
կութիւնը ժայռերու խռովութեան մէջ
ընտրել, հոն աշխարհիս բոլոր աղմուկնէն:

— Միւսի՛ք է հոն, Տէ՛ր, կը փախնամ:
Գրիգոր նստեցաւ քարի մը վրայ. գը-
լուր ձեռքը մէջ խորատուցեց: Կոյսը
նորա առջիւր կանգնած մնաց, երկչոտ,
երկչոտ, գողգոջուն:

Սակայն արշալոյսն սկսած էր գունա-
ւորել երկինքն իր անուշ պայծառութեամբ:
Լճակի ջրերը, արմաշները և պամպուկ
խորճերը կը փայլէին ոսկեգոծ ցոլերու
մէջ: Միւսնային Պէնկայիներ, կապտա-
րակ փերով կուռիներ և սպիտակ ճայեր
համբարով մը հնչեցուն, լճակին շուրջը
առատօտեան աղօթքը. սիրամարգեր, մա-
րապոյթներ անտառէն անոնց պատասխա-
նեցին և նոյն բոլորին, որպէս աստուա-
ծային ընկերացութիւն, մարդկային ձայ-
նի մը և լարուող գործիքի մը ներդաշնակ
հնչեւներն սկսան լուսնի:

Գրիգոր արթնացաւ, բարձրացուց գլուխն
և ըսաւ:

— Վա՛յրբի՛ն է, բանաստեղծն, որ ար-
շալոյսը կողմնէ:

Բիշ յետոյ լիւսնները սրտոյ վարդ ծա-
ղիկներու վարձագոյն երեւաց և լճակին
եղբը երեւաց Վա՛յրբի:

Ի տես կերպարանափոխելու հնգական
սուրբ բոյսին՝ անխաղի՝ զոգրեցուց իր մե-
ղէն, լարերու աղիակը սահեցաւ ձեռ-
քերէն, բազուկները ինչպան ընկան մարմ-
նայն երկու կողմը, մնաց յանկարծ ան-
ձայն, անարժ, որպէս թէ մեծն Գրիգորն
գնա ծառ դարձուցած լինէր:

Աստուածը հպարտ իր գործին ի տես
այս հիասքանչացումէն, ըսաւ անոր.

— Ուշաբերէ՛, Վա՛յրբի, և խօսէ՛:
Եւ Վա՛յրբի պատասխանեց.

— Կը քիչեմ:

Միտնակ բառն էր, զոր կրցաւ յղանալ
այդ ժաման, միտը, զոր կրցաւ արտա-
բերի:

Գրիգորի զէմըր գուարթացաւ յան-
կարծաւոր:

— Հիմա ալ կոյս, ըսաւ. այս աշխար-
հիս մէջ քիչի յարմար վայր մը գտայ, գնա՛
հաստատուէ՛ բանաստեղծին սրտին մէջ:

Եւ Վա՛յրբի անգամ մ'ուս կրկնեց.

— Կը սրտիս:

Ամենակարողին Գրիգորի կամը,

կամը Աստուծոյ առաջնորդեց կոյսը գէպի
բանաստեղծին սրտը, զոր բերեղէն ա-
ւելի թափանցիկ չինած էր:

Միմիջեւ, որպէս ամառուան օր մը,
զուարթ, ինչպէս Գրիգորի մէկ կողակը,
կոյսը մտաւ իրեն յատկացուած սրբարանը:
Սակայն երբ նայեցաւ Վա՛յրբի սրտին
ծաղիկներուն մէջ, մեծ անձկութեան զգա-
ցում մը տիրեց իրեն և իրեն թուեցաւ
մէջ անուշեղ քամի մը խալթումը կը
կրէ, տոգունեցաւ... Եւ Գրիգորն այդ
բանին համար գործադատ:

— Մարմնացեալ ծաղիկ, հարցուց նա,
բանաստեղծին սրտէն ալ կը փախնաս:

— Տէ՛ր, պատասխանեց կոյսը, ինչ տեղ
որդեցիք ինձ: Այս միայնակ սրտին մէջ,
կը նշմարեմ իրենց ձեռքերէն զայնուհա-
կներ, և չուրց խորութիւններ աշխարհակ
արարածներով գեղուն, տափաստաններ
իրենց մրրիկներով ու փոթորիկներով և
էլլերայի միտն այրեց: Կը փախնամ, աւել
ի կը փախնամ ուրեմն, ո՛վ Տէ՛ր:

Բայց իմաստուն և բարի Գրիգորն յա-
րեց.

— Մի երկնջիր, ծաղիկը մարմնացեալ
եթէ մտակայ ձեռն կայ Վա՛յրբի սրտին
մէջ, եղի՛ր անոր: Գրիգորի գաղձ լուսնը
ձիւնը հալեցնելու համար, եթէ հոն չուրց
խորութիւններ կը գտնուէ, եղի՛ր անոնց
մարգարիտը, եթէ հոն ամառի տափաս-
տաններ կը տեսնու, ցանէ երջանկութեան
ծաղիկը. և եթէ անոր սրտին մէջ էլլերայի
միտն քարայրներուն նմանութիւնները նը-
մարեցիք, եղի՛ր արեգական ճառագայթը
այդ խառնարաններուն:

Եւ Վա՛յրբի, որ այդ ժամանակամիջո-
ցին մէջ խոսելու կարողութիւնը փրստա-
ցած էր, աւելցուց:

— Եւ օրհնեալ եղի՛ր:

Հիմա ՍՈՒՐԻՆԻՎԻԶ
Թարգմ. Գաղգէ
ՄԱՍՍԷ

ՈՒՐԱԿԱՐԱԿԱՆ ՆԻՇԵՐ

ԹՈՒՐԻՔ Բ.

ԱՆԻՍՏԱՆԻՐԻՍ. 9 Ապրիլ 1897

Գիտեմ որ Մասիս ընթերցողները կը
հետաքրքրուին զաղթականաց կեանքէն:
Գաղթական վերադարձի պահեցի այս գոր-
ծը, որպէս զի աւելի մանրամասնութեամբ
կարողանամ գրել:
Անցեալ տարի սեպտ. 14/26 ին կաղ-

մուած է տեղեւոյ հայ գաղթականաց յանձ-
նաժողովը:

Ուղղակի Գաղթականութեան հաս-
3000 ի մօտ գաղթականներ եկած են հոս:
Ասոնց ներկայ թիւն է՝ 700 հոգի, որ կը
բնակին հոս, և Աղբաւանդի եկեղեց-
այն հոգանութեան առարկայ եղած են,
և անոնքին կը յանձնաձուին:

Ս. Պողոս-Պետրոս եկեղեցայ շրջափակէն
զուրա ալ՝ 60 ի չափ բնակիչներ հաս-
տատուած են, որոց տան վարձքն և հա-
ցը եկեղեցին կը արուին:

Մի միայն, օրական հացի համար՝ 4 1/2
անգլիական ոսկի ծախս ունի սնտուկը:

Վերապատուելին Բէթէա Բոտոյֆ, հա-
ցի և ապուրի մասին, մեծ գոհարութեամբ,
մատակարարութեան մէկ մասը ստանձ-
նած է:

Հարկ է որ քիչ մը ծանօթացնենք մեր
ընթերցողաց սոյն բարեխնդր անձին համա-
նպատակ գործերը:

Բոտոյֆ՝ աղքատաց մը ունի, ուր ա-
մէն ապրէ աղքատներ կենդանի, վարձու-
թեան մը պատասխանատուութեան ներ-
քեւ, որու պետն է ինքը:

Այս բարեգործ մարդն է, որ քանի՛ բա-
նի՛ անգամներ՝ ձեռագործներու ցուցա-
հանդէսներ կազմակերպելով հայ գաղթա-
կանաց համար, յարգած է մեծ արդիւն-
ներ յառաջ բերի, շնորհիւ իւր ունեցած
յարաբերութեանց:

Նոյնպէս, ոչ նուազ քաջալեր եղած են՝
Լեւոն-Սեդրակաւան, պարսկալի տնօրէն՝ Պ.
Կուսիօն նախաձեռնութեամբ կազմակեր-
պուած հայգաղթական մասնախմբերու նուէր-
ները, ինչպէս նաև Տիգրան Թադևոսի Թա-
կոբեանի զրկած 500 ոսկույ գումարը:

Ասոնցմէ զատ գոյացած են բաւական
արդիւնք՝ զանազան ազգայիններու կող-
մէ կազմ նախկին նուիրատուութեամբ,
որոց համագումարը 1500 անգո. ոսկույ կը
յանգի:

Բանի մը օր առաջ ալ տեղական հա-
յերէն՝ 1000 ոսկի հանգանակուած է:

Ասիկա՝ արդիւնքին կողմն է:
Գրեմք ծախուց կողմին:

Անպատեղելի սկսեալ միշտեւ ապրիլի
սկիզբը եղած ծախքերը հետեւեալ կերպով
կամեցուցին:

Շեղեկաբեք, շոգնաւի, բեռերու փո-
խարութեան, մտաւաճառ, նպարակա-
ճառ, հացագին, խաւս, վերմակ, անկո-
ղին, տախտակ, զաւլ, լէնթիլ, կաղ, դա-
նապան անձանց նպատակներ, տուններու
վարձքեր, պահապանաց և պաշտօնէից ամ-
սականներ, որք կը յանգին՝ ամսական
250 ոսկույ գումար:

</

B.

Եթէ հրահանգութեան նշաններ երկւին
չերամատուռին մէջ, ջերմութեան աստի-
ճանը անմիջապէս իջիցնելու է, եթէ օրը

Յ. Մ. ԾԱԼԵԱՆ

Կացութման հաշուարկները տասնորեայ պատերազմէ մը վերջ: Այս կացութիւնը իրա

U. = 1000 fms. L. = 1000 fms.

Կապերը իրաւամբ Եւրոպայի մէջ կը համա-
րուի շափաւոր և իրականա՛հ քաղաքակ-
նութեան մը մարմնակերպումը Գլխով Նի-
քոյա Կոյսի, իր անհուն Կապերի մէջ
քաղաքակրթութեան գործքը կատարեա-
լու փառասիրութիւնն ունի, աւելի ա-
րապիգընդ համար ա՛յն կապերը՝ որ Ու-
սիան կը մարտնչէ Եւրոպայի երկու մէ-
ջ հապեաները ներկայացուցիչ են այնպե-
սի անողակտանութենէ քան վիտիֆուսթի-
նեան։ Եւ երբ այս տեսակ վիճակները
իրարու ձեռք կարկաւեն, Եւրոպա կրնա
աւանդ երկիցի դիտել այս տեսարանը
նոյն իսկ ա՛յն ձեռքը, որ Եւրոպայի մէջ

որ հիմա կը գտնուի էրեւելքէ յեջ։
Ծրայէ Բըշեհ կը հաստատէ թէ երկար
տանէ ու վեր կ'սլացնէր առակցութիւն
Ս. Բեղրսոյորկի տեղակայութեան կարգ
չարութիւնը ունեցած էէն Այս տեսակցութիւն
թիւն ճիշդ այն տտեն կը պատահի՝
Արեւելքի կացութիւնը կը լուսաբանուի
այն ազեպով՝ որ Հիւլինայ գլխուն եկա
աւէտք մը՝ որ կրնար զրոգել նաև միւր
Պ. Դաւանան պետութիւնները Յուստան

$\eta_1 = \eta_2 = \dots = \eta_n$

Թայյո՛ղ կըսէ թէ ամէն մարդ Համաձա-
ն է որ Յունաստան միծ ըրջութիւնն ցո-
ղեցաւ, ալլ պատերազմին շարունակե-
թիւնը անգուտու է: Հէլլենը կը սխալին,
թէ կը կարծեն որ պետութիւնք պիտի
պաշտպանեն դիրենք: Իրենք պէտք է որ
Համաձութիւն մը խնդրեն, և աղէկ կըլլ-
ն որ այս ընթացքին դիմեն նոր պարտու-
թիւններէ առաջ: Մըքսիմիլի Բուխը միեւնոյ
խմատով կը խօսի, բայց կըսէ թէ պ-
տութեանը միջամտութիւնը շաքարէ մի-
ռայ տեղի չկրնար ունենալ, երբ մէկ կը
մին Համար պատերազմը շարունակել
սին յաջորդութիւնը: Կատցուցանող Տէ-
նէ-ու կը յուսայ թէ տարտ Մալզպըրիի
Մ: Հանթթոյի տեսակէտով թո՛ղլ պիտի
տայ Փրանսայի և Անգլիոյ նուխձանա-
րեւիլ պատերազմը դադարեցնելու Համա-

B *in the air*

Տէյէյ Բըսնէէ 1400 անդիական ոս
հաւաքած է հիւրէ վրաւորներուն համա
կալէթի իշխանունհէն կարեւոր դումար
ստորագրած է—Երեւն նաւեր վայո քաջ
կէները և տղաքները առնելու համար
Բ՛ղղիկադիր կուսակցութեան պետ Մ
Րաւոյի մը Մարթի ձակառամարտի մա
նայցած է, Աթէնք վերադարձաւ, Զի
ուորական գործողութեանց վարչութե
վոյց շատ աղէկ շխտեր/ Սմունէն, Տիս
բուշու Մ. Մարտիրոսիսին քնդապետն
զատ միւսները, կրէս, բանի մը չծառ
չեցին Մ. Րաւոյի Թաղաւորին կողմէ ն
խարարական ժողովուն հրապրուեցաւ
կարծիք բացատրելու համար—Բէնիթէ
Բիկատիայի (Պէշ Փուլադ) կուռոյն ո
սպաննուեցաւ Մ. Բէլման Հարաւ, որ ք
որդին է կրտսի մէջ անդիական նաւ
տորմին հրամանատարին—Սոփային ն
հիւանդանոց մը հաստատուեցաւ շոգին
ւի մը մէջ որ վայո սեկնեցաւ—Եւսարա
ւի խորհրդոյն որումամբ ներքին գործ
նախարար Մ. Մալաթիաթիայի Զարազ
ձովային նախարար Մ. Լէվիտա վայո պ
տմ սեկնին—Թորքիսանսի հրամանատ

—Մեկնա՞ծ է, կրսէ՞ր ինքնիրեն, խաղա՞տ

Պայուսակ մը աներեւոյթ եղած էր :
— Մեկնած է . . . մրմնջեց կոմսուհին ա

Մյս յուսահատ տագնապը՝ նոյն իսկ

իր գանդած Ֆիլիքսական նուազումին
բարոյական աղէտքին վիճակին մէջ:
Ամենէն ստիպողականն է, ըստ ինքն

Այս դարակը կը սրբուհանկեր իր հէ-
մակեղէնը, իր շրջազգեստները, և որ գ-
րազանցապէս թանկագին է, ուստի

իր ծղմանին երուն վրայ և գրեթէ վստահ
յաւ :

(Tosses in 2004, 1)

